

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/211/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114219422
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114219422.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľky: H. T., nar. XX.X.XXXX, bytom O. Y. XXX, štátna občianka SR, právne zast. JUDr. Luciou Anovčinovou, advokátkou, Štefánikova 5, Bratislava proti odporcovi: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., Ružinovská dolina 42, Bratislava, o návrhu navrhovateľky na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod spis. zn. 56Rob 645/2011, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľky na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 56Rob 645/2011 **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 490,78 Eur, do rúk právneho zástupcu odporcu, do 3 dní od dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka dňa 25.8.2014 požiadala súd o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 56Rob 645/2011, v ktorom bol na návrh odporcu (v citovanom konaní v pozícii navrhovateľa) vydaný dňa 19.10.2011 platobný rozkaz č.k. 56Rob 645/2011-70. Platobným rozkazom bolo navrhovateľke uložené, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatila odporcovi sumu 1.595,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 1.9.2010 do zaplatenia a nahradila odporcovi trovy konania vo výške 284,57 Eur, resp. aby v tej istej lehote podala odpor na Okresnom súde Trenčín. Navrhovateľka nevyužila právo podať odpor a platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.11.2011.

Navrhovateľka návrh na obnovu konania odôvodnila ustanoveniami § 228 ods. 1 písm. a/, e/, § 229 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľka má za to, že obnova konania jej môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie, pokiaľ bude zmluva o úvere, na základe ktorej bol vydaný platobný rozkaz podrobená súdnej kontrole. Navrhovateľka a odporca uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere a nie zmluvu o revolvingovom úvere, čo možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku tak, ako to vyplýva z rozhodovacej činnosti súdov a preto je takýto úkon sankcionovaný neplatnosťou. V tomto smere poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 17Cb/95/2009, v ktorom súd konštatoval, že odporca zmluvou o spotrebiteľskom úvere vnútil spotrebiteľovi vopred aj druhý úkon, ktorý nebol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu, pretože podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka dojednania revolvingového úveru, teda vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. Takého konanie je kvalifikované ako nekalá praktika. Zmluvná podmienka dojednaná v predmetnej zmluve pod písm. C, ktorou podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na obstaranie veci spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie úveru a o vydanie platobnej karty na jeho meno je neprijateľná, nakoľko poskytnutie spotrebiteľského úveru na obstaranie veci je nepriamo viazané na žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru bez možnosti jeho odmietnutia spotrebiteľom, keďže časť C zmluvy bola súčasťou dodávateľom vopred pripraveného textu zmluvy, a spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah. Zmluva

obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa bodu III. - 4.- 4. „Cetelem je oprávnený pri splatení úveru pred lehotou splatnosti požadovať od klienta úhradu nákladov s tým spojených, a to vo výške 5% z predčasne splatenej úverovej istiny. Podľa bodu V.-5 Cetelem je oprávnený požadovať od klienta úhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške stanovenej SP a platným právnym poriadkom, požadovať zaplatenie poplatku za vyhotovenie a zaslanie upomienky a za vstup pohľadávky do vymáhania“. Podľa bodu V.- 6 „Cetelem si vyhradzuje právo meniť náklady“ Cetelem je oprávnený účtovať klientovi podľa zmluvy, prípadne podľa aktuálneho SP poplatky, vrátane poplatkov za správu úveru, za úverovú kartu, poplatku pri uskutočnení výberu v hotovosti a pri použití karty v zahraničí, za vrátenie preplatku, za dohľadanie platby, za neoprávnenú reklamáciu, za vystavenie a zaslanie kópie výpisu z účtu či iného dokladu súvisiaceho s úverom, za znovuvydanie PIN a za ďalšie služby na žiadosť klienta. Cetelem si vyhradzuje právo účtovať poplatok za vedenie karty, ktorého výšku môže oznámiť klientovi spolu so zaslaním. Cetelem si vyhradzuje právo účtovať ním určené poplatky ako súčasť úverovej istiny.“ Neprijateľná je aj zmluvná podmienka uvedená v bode E) zmluvy - Dohoda o zrážkach zo mzdy ako aj v bode III.- 5.- 1 všeobecných podmienok, nakoľko je v rozpore s § 551 OZ, v zmysle ktorého zrážky zo mzdy možno vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky a teda nie je možné zabezpečovať budúcu pohľadávku. Navrhovateľka má za to, že vyššie uvedené ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, predovšetkým z toho titulu, že boli určené jednostranne zo strany odporcu, ďalej od navrhovateľky neopodstatnene žiadajú poplatky a náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 172 ods. 9 O. s. p. účinného ku dňu 19.10.2012 ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Navrhovateľka má za to, že vzhľadom k tomu, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, súd nemal rozhodnúť platobným rozkazom. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C/420/2012 zo dňa 08.10.2013, ktorým súd v obdobnom prípade povolil obnovu konania. Upriamila pozornosť aj na článok 6 Smernice rady 93/13/ EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Navrhovateľka poukázala na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh.

Návrh na obnovu konania podala navrhovateľka v zákonnej subjektívnej aj objektívnej lehote podľa § 230 ods. 1, ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľka sa o dôvode obnovy konania podľa ustanovení § 228 ods. 1 písm. a/, e/ O.s.p. dozvedela až dňa 12.6.2014, kedy jej bolo doručené rozhodnutie Centra právnej pomoci, kancelária Trenčín sp. zn. 5820/2014-KaTN zo dňa 6.6.2014. Pokiaľ ide o zachovanie subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania navrhovateľka má za to, že od nej nemožno spravodlivo požadovať, aby sledovala celú judikatúru Súdneho dvora EÚ, pričom rozsudky tohto súdu pred 1.4.2004 v prevažnej časti ani nie sú preložené do slovenského jazyka. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C 420/2012 zo dňa 8.10.2013, ktorý uzavrel, že navrhovateľ obnovy konania sa o dôvode na obnovu konania dozvedel až vtedy, keď obsah rozhodnutia komunitárneho súdu mu bol podrobne vysvetlený právnym zástupcom, ktorého si zvolil.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 23.2.2015 žiadal návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť. Uviedol, že obnova konania v danom prípade nie je prípustná. Obnova konania smeruje proti právoplatnému platobnému rozkazu, ktorý bol navrhovateľke riadne doručený do vlastných rúk a nepodala proti nemu odpor. V danom prípade navrhovateľka neuviedla žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom súdnom konaní. Nepodaním odporu proti platobnému rozkazu si navrhovateľka sama zavinila, že nemohla použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy. V návrhu navrhovateľka poukazuje na rozhodnutia súdov v Slovenskej republike, pričom všetky tieto rozhodnutia časovo predchádzali vydaniu predmetného platobného rozkazu zo dňa 19.10.2011 a navrhovateľka sa s nimi mohla oboznámiť v čase, kedy jej plynula lehota

na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Ak tak neučinila, je len jej subjektívnym zavinením, že ich v konaní 56Rob 645/2011 nepoužila. Odporca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/62/2012-82 zo dňa 29.06.2012, v ktorom súd konštatoval: "Obnova konania nie je opravným prostriedkom, ktorým možno dosiahnuť nápravu nesprávneho súdneho rozhodnutia, ktorá má pôvod v nesprávnom postupe súdu alebo je výsledkom nesprávneho posúdenia veci (s výnimkou § 228 ods. 1 písm. c) až e) O.s.p.). Na nápravu nesprávneho rozhodnutia v takýchto prípadoch slúži odvolanie (ako riadny opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu) alebo dovolanie (mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu). Obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré účastníkovi objektívne neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy v pôvodnom konaní, alebo nemožnosťou vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Dôvod obnovy konania sa podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. vzťahuje len na tie prípady, ak účastník konanie nemohol skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny. O tomto nedostatku tohto procesného zavinenia nemožno hovoriť tam, kde nebol podaný odpor." Obdobný záver učinil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 18Co/26/2014-124 zo dňa 29.9.2014. Odporca mal za to, že ak súd vydal platobný rozkaz v prípade uplatnenia nároku na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom bol spotrebiteľ, tak postupom podľa § 172 ods. 9 O.s.p. posudzoval aj spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej bol uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej sumy, a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Navrhovateľka v návrhu na obnovu konania navyše neuviedla ani jedno rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločností alebo iného orgánu Európskych spoločností, v rozpore s ktorým by podľa nej mal byť právoplatný platobný rozkaz. Rozhodnutia, na ktoré navrhovateľka v návrhu na obnovu konania poukazuje, sa týkajú povinností členských štátov EÚ dosiahnuť, aby povinnosti uložené Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách boli splnené/plnené a aby bola zabezpečená primeraná ochrana spotrebiteľov. Súdom ako štátny orgán členského štátu EÚ si v danom prípade splnil všetky povinnosti, keďže pred vydaním platobného rozkazu podľa ust. § 172 ods. 9 O.s.p. posudzoval, či spotrebiteľská zmluva obsahuje alebo nie neprijateľné podmienky. Odporca Ďalej odporca uviedol, že ani jednu neprijateľnú podmienku uvádzanú v návrhu na obnovu konania odporca v návrhu na vydanie platobného rozkazu nepoužil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária Trenčín (ďalej len „CPP“) zo dňa 5.8.2014, výpisu z Obchodného registra ohľadom odporcu, emailovej korešpondencie, doručky od navrhovateľky, žiadost' - zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 6.9.2006, platobného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 56Rob 645/2011 zo dňa 19.10.2011, písomného vyjadrenia odporcu zo dňa 23.2.2015, a jeho príloh, stanoviska navrhovateľky zo dňa 27.4.2015 k vyjadreniu odporcu, obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 56Rob 645/2011, rozhodnutia CPP zo dňa 6.6.2014 a zvyšný obsah spisu.

Odporca v procesnom postavení navrhovateľa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 56Rob 645/2011 proti navrhovateľke v procesnom postavení odporkyne domáhal zaplatenia sumy 1.595,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 1.9.2010 do zaplatenia a náhrady trovy konania. Peňažné plnenie bolo uplatnené na základe zmluvy o úvere zo dňa 6.9.2006, konkrétne zmluvy o revolvingovom úvere, ktorej ustanovenia sa nachádzajú v časti C zmluvy, ako uvádzala navrhovateľka v návrhu na obnovu konania. Potom ako odporca na výzvu súdu v písomnom podaní zo dňa 14-10-2011 vysvetlil, z čoho pozostáva žalovaná suma a spôsob výpočtu jednotlivých položiek peňažného nároku, súd návrhu na vydanie platobného rozkazu vyhovel platobným rozkazom č.k. 56Rob 645/2011-70 zo dňa 19.10.2011. Platobný rozkaz bol doručený navrhovateľke dňa 28.10.2011 a odporcovi dňa 31.10.2011. Záver výrokovej časti spolu s poučením platobného rozkazu obsahuje relevantné informácie o tom, v akej lehote, na ktorý súd, má podať odporca odpor ako aj poučenie o účinkoch platobného rozkazu v prípade, že proti nemu nebude podaný odpor. Navrhovateľka odpor proti platobnému rozkazu nepodala. Platobný rozkaz preto nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.11.2011.

Rozhodnutím CPP zo dňa 6.6.2014 bol navrhovateľke priznaný právny nárok na poskytovanie právnej pomoci a určený advokát Mgr. Peter Világi. Toto rozhodnutie bolo doručené navrhovateľke dňa 12.6.2014. Rozhodnutím zo dňa 5.8.2014 bol navrhovateľke určený nový advokát, a to JUDr. Lucia Anovčinová.

V písomnom podaní zo dňa 27.4.2015 navrhovateľka reagovala na písomné vyjadrenie odporcu. Poukázala na to, že Okresný súd Trenčín nepostupoval v súlade s § 172 ods. 9 O.s.p., keď vydal v konaní sp. zn. 56Rob 654/2011 platobný rozkaz, pretože zmluvné podmienky, ktoré obsahuje predmetná zmluva boli vyhodnotené za neprijateľné zmluvné podmienky v rozhodnutí Okresného súdu Košice sp. zn. 17Cb/95/2009 zo dňa 8.3.2010 a v rozhodnutí Okresného súdu Galanta sp. zn. 23C 16/2013 zo dňa 11.6.2013.

Na pojednávaní navrhovateľka trvala na podanom návrhu. O obnovu predmetného konania požiadala, pretože prostredníctvom Centra právnej pomoci, na ktoré sa obrátila v súvislosti s pohľadávkou priznanou spoločnosti Cetelem Slovensko a.s. platobným rozkazom sa dozvedela, že uvedenú situáciu je možné riešiť aj prostredníctvom návrhu na obnovenie konania. Dozvedela sa to z rozhodnutia Centra právnej pomoci v júni 2014. Ďalej navrhovateľka uviedla, že odpor proti platobnému rozkazu navrhovateľka nedoručila konajúcemu súdu, ale zaslala list právnej zástupkyňi spoločnosti Cetelem Slovensko a.s. JUDr. Strachotovej, ktorá navrhovateľke do dnešného dňa nezaslala k nemu žiadne stanovisko. V uvedenom liste, ktorým navrhovateľka reagovala na platobný rozkaz, adresovala navrhovateľka JUDr. Strachotovej žiadosť o splátkový kalendár. Keďže navrhovateľka bola samoživiteľkou rodiny, na materskej dovolenke, chcela, aby jej povolili splátky dlhu po 30 eur mesačne, avšak aj po telefonickom rozhovore so zamestnancom spoločnosti Cetelem Slovensko a.s., bolo navrhovateľke povedané, že sú ochotní pristúpiť na splátky po 200 eur mesačne, čo bolo pre ňu neúnosné, vzhľadom na jej nepriaznivú finančnú, príjmovú situáciu.

Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že sú splnené zákonné podmienky pre obnovu konania. Návrh na obnovu konania bol podaný v objektívnej trojročnej lehote ako aj v subjektívnej trojmesačnej lehote. Platobný rozkaz bol v uvedenom konaní vydaný na základe zmluvy, ktorá bola iným súdom vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Platobný rozkaz teda nemal byť vydaný. Ďalej poukázala na to, že vydaný platobný rozkaz je aj v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EU, ktoré citovala v návrhu na povolenie obnovy konania.

Právna zástupkyňa odporcu na pojednávaní žiadala, aby súd návrh na obnovu konania zamietol. V danom prípade nie sú splnené podmienky obnovy konania. Pokiaľ navrhovateľka poukázala na dôvod obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., tak v zmysle ustálenej súdnej praxe tento dôvod nie je prípustný v prípade, že bol vydaný platobný rozkaz a navrhovateľka ako žiadateľ o obnovu konania, nepodal proti platobnému rozkazu odpor. Navrhovateľka taktiež bližšie nevysvetlila druhý ňou tvrdený dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p., neuviedla, s akým rozhodnutím Súdneho dvora EU je predmetný platobný rozkaz v rozpore. Rozhodnutie Súdneho dvora EU, ktoré cituje navrhovateľka v návrhu všeobecne ukladá súdu, aby dohliadal na to, aby spotrebiteľ nebol viazaný neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve. Poukázala na to, že sama navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že na platobný rozkaz reagovala listom, ktorý zaslala právnej zástupkyňi spoločnosti Cetelem Slovensko a.s., v ktorom ju žiadala o možnosť splátok. Z poučenia v platobnom rozkaze jednoznačne vyplýva, že odporca môže podať odpor na súde, ktorý tento platobný rozkaz vydal. Z obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 56Rob 645/2011 je zrejmé, že navrhovateľke bol platobný rozkaz doručený poštou dňa 28.10.2011, pričom z rozhodnutia CPP predloženého na pojednávaní vyplynulo, že navrhovateľka zaslala právnej zástupkyňi protistrany dňa 15.11.2011 list, v ktorom žiadala o splátkový kalendár a teda tento list zaslala po uplynutí 15 dňovej lehoty na podanie odporu.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a/, e/ O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

e/ je v rozpore s rozhodnutím súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a/ § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b/ § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c/ § 228 ods. 1 písm. c),

d/ § 228 ods. 1 písm. d),

e/ § 228 ods. 1 písm. e).

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že návrh na obnovu konania možno podať len z taxatívne uvedených dôvodov a len v stanovených lehotách. Prísne vymedzené podmienky na povolenie obnovy konania zaručujú právnu istotu účastníkov pôvodného právoplatne skončeného konania. Princíp právnej istoty je základným princípom právneho štátu. Navrhovateľka tento mimoriadny opravný prostriedok odôvodnila ustanoveniami § 228 ods. 1 písm. a/, e/ O.s.p., pretože podľa nej sú tu súdne rozhodnutia iných súdov v iných sporoch, kde obdobná zmluva, na základe ktorej bola navrhovateľka zviazaná platobným rozkazom plniť veriteľovi, bola určená za neplatnú, z dôvodu neprijateľnosti tejto zmluvy v zmysle predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Tvrdila aj, že vydaný platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v predmetnom rozkaznom konaní Okresný súd Trenčín pred vydaním platobného rozkazu posúdil dôvodnosť nároku, prijateľnosť zmluvných podmienok, vrátane platnosti zmluvy postupom podľa § 172 ods. 9 O.s.p. a dospel k záveru, že platobný rozkaz je možné vydať. To, že iný súd obdobnú zmluvu, jej ustanovenia vyhodnotil inak, nemôže zakladať dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.. V zmysle ustálenej judikatúry možno jednoznačne uzavrieť, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú (rovnakú) právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR R 48/2000, obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28 Cdo 473/2007 zo dňa 25. 4. 2007). Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci. Na nápravu týchto nesprávností slúžia riadne opravné prostriedky (odvolanie proti rozsudku, odpor proti platobnému rozkazu). Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 98/11 zo dňa 11.8.2011). Obnova konania má slúžiť na nápravu rozhodnutia, ktoré má nedostatky v skutkových zisteniach, ktoré však nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré účastníkovi objektívne neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy v pôvodnom konaní alebo nemohol vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Námietky, ktoré uvádza navrhovateľka ohľadom neprijateľnosti zmluvných podmienok mohla uplatniť v odpore proti platobnému rozkazu, nejedná sa teda o nové skutočnosti. Po doručení platobného rozkazu aj s návrhom a prílohami mohla vyhľadať právnu pomoc. Navrhovateľka nepodaním odporu proti platobnému rozkazu sama zavinila, že nemohla v pôvodnom konaní použiť skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy. O možnosti podať odpor bola v platobnom rozkaze riadne poučená. Skutočnosť, že navrhovateľka na doručený platobný rozkaz reagovala tak, že zaslala právnej zástupkyňi protistrany list, v ktorom žiadala o splátky dlhu, je v tomto smere irelevantná. Súd poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/106/2013-169 zo dňa 18.3.2013, v zmysle ktorého o nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny nemožno hovoriť tam, kde odpor podaný nebol. Návrh na povolenie obnovy konania nemôže nahrádzať nečinnosť účastníka konania pri podaní riadneho opravného prostriedku proti platobnému rozkazu. Nebola teda preukázaná danosť dôvodu na povolenie obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Súd uzavrel, že nebol naplnený ani dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p., v zmysle ktorého možno návrhom na obnovu konania napadnúť také právoplatné rozhodnutie súdu, ktoré je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, alebo iného orgánu európskych spoločenských. Navrhovateľka poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ Océano Grupo Editorial C 240/98 - C 244/98. Predmetné rozhodnutie sa zaoberá kontrolou neprijateľných zmluvných podmienok

súdom z úradnej povinnosti. Okresný súd Trenčín tento postup v konaní sp. zn. 56Rob/654/2011 dodržal, v zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. vykonal posúdenie prijateľnosti zmluvných podmienok, o ktoré opieral odporca svoje nároky v rozkaznom konaní. Uvedené rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie by zakladalo dôvod na obnovu konania len vtedy, ak by bol platobný rozkaz vydaný za účinnosti takých ustanovení právneho poriadku, ktoré by neukladali súdu z úradnej povinnosti (aj bez návrhu sporovej strany) preskúmanie prijateľnosti zmluvných podmienok a súd by tento postup nevykonal. Ustanovenie § 172 ods. 9 O.s.p. však bolo do O.s.p. zakotvené zákonom č. 384/2008 Z.z., účinným od 15.10.2008, a teda bolo platné a účinné aj v čase vydania platobného rozkazu, pričom konajúci súd podľa tohto ustanovenia vykonal ex offo kontrolu zmluvných podmienok pred vydaním platobného rozkazu. Navrhovateľka neuviedla iné rozhodnutie orgánu európskych spoločností, s ktorým by mal byť vydaný platobný rozkaz v rozpore. Navyše súd uvádza, že návrh na obnovu konania z tohto dôvodu bol podaný po uplynutí zákonnej trojmesačnej prekluzívnej lehoty podľa § 230 ods. 1 O.s.p., počítanej od okamihu, keď sa navrhovateľka dozvedela alebo mohla dozvedieť o súdnych rozhodnutiach Súdneho dvora Európskych spoločností. Ustanovenie § 230 ods. 2 O.s.p. zakotvuje výnimku z objektívnej trojročnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, pretože konanie pred Súdnym dvorom EÚ môže trvať dlhšie než objektívna trojročná lehota, no nepripúšťa výnimku zo subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá musí byť zakaždým dodržaná. Podľa čl. 297 Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie zverejňujú v Úradnom vestníku EÚ. § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku Európskej únie ustanovuje, že o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná. Domnienka znalosti rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie sa vzťahuje aj na navrhovateľku. Aj v prípade, žeby rozsudok súdneho dvora nebol preložený do slovenského jazyka, na čo poukazovala navrhovateľka, citované ustanovenie zákona č. 416/2004 Z.z. výnimku z tejto právnej domnienky pre takýto prípad neustanovuje. V zákone nie je stanovené, žeby táto fikcia znalosti uverejnených právnych aktov neplatila pre spotrebiteľa, ktorého postavenie mala navrhovateľka v zmluvnom vzťahu s odporcom. Rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sú zverejnené aj na internetovej stránke Súdneho dvora EÚ, a teda sú dostupné každému. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Océano Grupo Editorial C 240/98 - C 244/98 je zo dňa 27.6.2000, a návrh na obnovu konania bol podaný na tunajší súd dňa 25.8.2014, teda nepochybne dávno po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty.

Z uvedených dôvodov súd návrh na obnovu konania zamietol.

Vzhľadom na zásadu úspechu má úspešný odporca proti navrhovateľke právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Trovy odporcu predstavujú trovy právneho zastúpenia. Právny zástupca odporcu vykonal 3 účelné úkony právnej služby, a to prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 18.2.2015, písomné vyjadrenie k návrhu zo dňa 19.2.2015, účasť na pojednávaní dňa 23.9.2015. Trovy právneho zastúpenia boli podľa názoru súdu vynaložené účelne. V písomnom podaní ako aj na pojednávaní sa právny zástupca odporcu zaoberal konkrétnymi skutkovými okolnosťami prípadu, na obranu práv odporcu citoval relevantné právne predpisy, rozhodnutia iných súdov a uviedol náležité dôvody, pre ktoré návrhu na obnovu nemožno vyhovieť, a na základe ktorých dôvodov súd návrh navrhovateľky napokon aj zamietol. Za uvedené úkony právnej služby pri hodnote pôvodného sporu 1.595,71 Eur patrí podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny 71,37 Eur x 3 úkony a režijný paušál 8,39 Eur x 3 úkony. Pretože pojednávanie bolo vykonané mimo miesta sídla právneho zástupcu odporcu, patria mu za tento úkon podľa § 16 ods. 4 citov. vyhlášky cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla zn. Nissan Qashqai, ev. č. BA 808 ZX, č. TP: NA 004165 v celkovej sume 57,86 Eur, skladajúce sa zo základnej náhrady v sume 44,28 Eur (0,183 Eur x 242 km) a náhrady za spotrebované pohonné látky v sume 13,58 Eur (spotreba 5,2l/100 km x 242 km x cena PHM 1,08 Eur /1 liter motorovej nafty). Za tento úkon právnenému zástupcovi prináleží podľa § 17 ods. 4 citov. vyhlášky aj náhrada za stratu času vo výške 111,84 Eur (13,98 Eur x 8 začaté polhodiny) za cestu na pojednávanie a späť. Pretože je právny zástupca odporcu platiteľom DPH, podľa § 18 ods. 3 citov. vyhl. mu patria odmena a náhrady spolu s 20% DPH /81,80 Eur/. Súd potom zaviazal navrhovateľku, aby odporcovi zaplatila náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 490,78 Eur, a to do rúk právneho zástupcu odporcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.